

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem
Księstwem Krakowskiem.

Rok 1887.

Wydano i rozesłano dnia 15. Grudnia 1887.

Część XX.

Nr. 62.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Namiestnictwa z dnia 26. Listopada 1887 r., L. 40338.

W skutek reskryptu Wys. c. k. Namiestnictwa obrony krajowej z dnia 24. Czerwca 1887. Nr. 10910/2938, podaje się do powszechnej wiadomości II. dodatek, zmieniający niektóre postanowienia II. części przepisów ewidencyjnych, dotyczących się gażystów w rezerwie z r. 1881, ogłoszonych w Dz. ust. i rozp. krajowych z r. 1882, Nr. 49. część XII., i dodatku I. do tychże przepisów, ogłoszonego w Dz. ust. i rozp. kraj. z r. 1887, Nr. 1. część I.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 26. Listopada 1887.

Zaleski w. r.

II. D o d a t e k

do II. części przepisów ewidencyjnych dla gażystów w rezerwie
z roku 1881.

Dotychczasowy tekst alinei §. 7. uchyla się, a obecny tekst ma brzmieć następująco :

„Wydanie dekretów nominacyjnych gażystów w rezerwie, mianowanym ze stanu szeregowców, nastąpi przez ewidencyjną powiatową komendę uzupełniającą.

Po utrzymaniu dekretu nominacyjnego ma być paszport wojskowy przedłożony bezpośrednio pomienionej powiatowej komendzie uzupełniającej, i tamże ma być zniszczony“.

Ustęp dodatku I. od „Do takich należą: Festyny pewnego garnizonu lub pewnej części tegoż“ uchyla się i postanowienia te mają mieć tekst następujący:

„Do takich należą owe uroczyste sposobności, przy których honorowy ubiór oficera, jako odszczególnienie wojskowe lub towarzyskie, należyte znajdzie uwzględnienie.

Wystąpieniem w mundurze poddają się, owi w nieczynnej służbie zostający, którzy już z ustawy samej nie podlegają wojskowemu postępowaniu karnemu, onemuż dobrowolnie w tem zrozumieniu, że w wypadkach przewidzianych w punkcie 652 służbowego regulaminu dla c. k. armii, część I., może być owe postępowanie przeciw nim i podczas trwania stosunku nieczynnego wdrożone i przeprowadzone“.

Po ustępie dodatku I.:

„Gażysci w rezerwie, piastujący urząd cywilny, nie mogą podczas urzędowania w tym charakterze, używać munduru wojskowego“,
przychodzi nowy ustęp:

„Tak samo wzbrania im się noszenia munduru przy wykonywaniu innych niewojskowych czynności zawodowych, jakoteż przy jakichkolwiek wyborach politycznych“.

Ustęp ostatni do punktu 3 „Dodatku“ odpada.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 26. Listopada 1887.

Zaleski, w. r.

Nr. 63.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. krajowej Dyrekeyi skarbu z dnia 11. Listopada 1887, L. 84692, względem omycenia nowowynbudowanego mostu na Wiśle w Brzozkowicach pod Pustynią.

Wysokie c. k. Ministerstwo skarbu zarządziło reskryptem z dnia 28. Października 1887, l. 35590, omycenie nowowynbudowanego mostu na Wiśle w Brzozkowicach pod Pustynią według III. klasy taryfy.

W skutek tego ustanawia się w miejscowości Brzoszkowice stację myta mostowego „Brzoszkowice pod Pustynią“, przy której ma się opłacać tytułem rzeczonoego myta mostowego:

- 1) od każdej sztuki bydła ciąglego w zaprzęgu sześć (6) ct. a. w.
- 2) od każdej sztuki ciężkiego bydła pędzonego trzy (3) ct. a. w.
- 3) od każdej sztuki drobnego bydła pędzonego półtora (1½) ct. a. w.

Co się niniejszem do publicznej wiadomości z tym dodatkiem podaje, że rzeczona stacja mytnicza „Brzoszkowice pod Pustynią“ od 1. Stycznia 1888 zostanie otwartą.

We Lwowie, dnia 11. Listopada 1887.

Nr. 64

O b w i e s z c z e n i e

Wydziału krajowego z dnia 15. Listopada 1887 r., L. W. 55100, względem ryczałtów szupasowych na lata 1888, 1889 i 1890.

Wydział krajowy stanowi niniejszem na zasadzie art. IV. ustawy z dnia 15. Listopada 1874 (Nr. 65. Dz. u. kr.), że wyznaczone obwieszczeniem Wydziału krajowego z dnia 26. Listopada 1875 r., L. W. 25744, (Nr. 2 Dz. u. kr. z r. 1876) kwoty ryczałtów szupasowych, trwać mają na dalsze trzechnecie, to jest na czas za lata 1888, 1889 i 1890 z następującą zmianą co do odzieży szupaśniczej, a mianowicie zaliczać należy:

I. Dla mężczyzn.

a) zimową porą:	b) porą letnią:
burka 2 zł. 70 ct.	płótnianka 75 ct.
spodnie 2 „ 05 „	spodnie , 80 „
czapka , — 25 „	czapka (kapelus) 15 „

c) wśród lata i zimy:

koszula	75 ct.
gatki	60 „
trzewiki	1 zł. 75 „

II. Dla kobiet.

a) zimową porą:

burka	2 zł. 70 ct.
spodnica	3 „ —
okrycie głowy	25 ct.

b) porą letnią:

stanik	75 ct.
spodnica	80 „
okrycie głowy	20 „

c) wśród lata i zimy:

koszula	80 ct.
trzewiki	1 zł. 25 „

Względem należytości dla gminnego strażnika przy konwoju na kolei żelaznej, obowiązuje i nadal instrukcja Wydziału krajowego z dnia 14. Kwietnia 1876 r., L. W. 5359.

Z Rady Wydziału krajowego

Królestwa Galicyi i Lodomerji wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

We Lwowie dnia 15 Listopada 1887.

Marszałek krajowy

Zastępca

Pietruski w. r.

Członek Wydziału krajowego

Bereźnicki w. r.

Nr. 65.

R o z p o r z ą d z e n i e

c. k. Namiestnictwa z dnia 28. Listopada 1887, L. 67.265, oznaczające w myśl ustawy krajowej dla Galicyi z dnia 29 Maja 1887, Dz. ust. kr. Nr. 42, oznakę organów straży, dla ochrony kultury krajowej ustanowionej i zaprzysiężonej.

W wykonaniu §§. 1 i 2 krajowej ustawy dla Galicyi z dnia 29 Maja 1887, Dz. ust. kr. Nr. 42. zasiągnąwszy zdanie Wydziału krajowego, rozporządza się na podstawie rozporządzenia c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 8. Czerwca 1887, L. 7775, co następuje:

Art. I. (do §. 1 ustawy).

Jako odznakę służbową oznacza się opaskę sukienną z tarczą z blachy mosiężnej na niej przytwierdzonej. Opaskę sukienną tworzą trzy zeszyte ze

sobą pasy, z których najszerszy środkowy z sukna ciemnoniebieskiego, szerokości 8 cm., dwa zaś pasy krajne z sukna czerwonego po 2·5 cm. szerokości.

Tarczę z blachy mosiężnej stanowi owal o wymiarach owalu 10·5 cm. i 8·4 cm., na którym w pośrodku wytłoczony jest herb kraju, a w około tego napis, oznaczający bliżej gałąź kultury krajowej, dla której strażnik jest ustanowiony.

Art. II. (do §. 2 ustawy).

Oznakę powyższą nosić winni strażnicy tarczą na zewnątrz, na lewym ramieniu po wierzchnej sukni.

Nr. 66.

O g ł o s z e n i e

Wydziału krajowego z dnia 1. Grudnia 1887, L. 57183, o znizeniu taksy leczenia III. klasy w zakładzie dla obłąkanych na Kulparkowie.

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zniża w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem dotychczasową taksę leczenia III. klasy w zakładzie dla obłąkanych na Kulparkowie, z 90 ct. na 80 ct. w. a. dziennie, począwszy od 1. Stycznia 1888, pozostawiając taksy leczenia w tymże zakładzie dla klasy I. w dotychczasowej wysokości dziennie po 3 zł., a dla klasy II. dziennie po 1 zł. 50 ct. w. a.

Co się do wiadomości podaje.

Z Rady Wydziału krajowego

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem księstwem Krakowskiem

We Lwowie dnia 1. Grudnia 1887.

Marszałek krajowy

Tarnowski w. r.

Członek Wydziału krajowego

Bereźnicki w. r.

U s t a w a

z dnia 6. grudnia 1887 dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim, zmieniająca ustawę z dnia 30. października 1880, Nr. 43. Dz. ust. kr., tudzież niektóre postanowienia ustawy z dnia 25. czerwca 1873 r., Dz. ust. kr. Nr. 255., o władzach nadzorczych miejscowych i okręgowych dla szkół ludowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim postanawiam, co następuje:

Art. I.

Ustawa z dnia 30. października 1880, Nr. 43. Dz. ust. kr., zmieniająca §. 21. ustawy z dnia 25. czerwca 1873, Nr. 255. Dz. ust. kr., tudzież §§. 22., 31., 37. i 38. ustawy z dnia 25. czerwca 1873 o władzach nadzorczych miejscowych i okręgowych dla szkół ludowych, przestają obowiązywać, a na ich miejsce wchodzi następujące postanowienia:

§. 21.

Każdy powiat polityczny, w kaźdoczesnych granicach swoich, tworzy osobny okrąg szkolny, z osobną Radą szkolną okręgową, której siedzibą jest siedziba politycznej władzy powiatowej.

Każde miasto, rządzące się osobnym statutem, może stanowić osobny okrąg szkolny, z osobną Radą szkolną okręgową.

§. 22.

W skład Rady szkolnej okręgowej wchodzi:

- a.) naczelnik politycznej władzy powiatowej jako przewodniczący;
- b.) jeden duchowny z kaźdego wyznania i obrządku, liczącego w okręgu więcej jak tysiąc dusz; mianowanie duchownego członka Rady szkolnej okręgowej należy do wyższej władzy kościelnej, reprezentanta religii izraelskiej wybierają zwierzchności gmin wyznaniowych izraelskich w okręgu.
- c.) dwaj reprezentanci zawodu nauczycielskiego, z których jednego wybierze konferencya okręgowa nauczycielska ze swego grona, drugim zaś jest dyrektor seminaryum nauczycielskiego, a gdzie taki zakład nie istnieje, dyrektor jednej ze szkół średnich, w okręgu szkolnym znajdujących się, a w braku takiej szkoły, nauczyciel kierujący jednej ze szkół ludowych w okręgu, przez Radę szkolną krajową wyznaczony;
- d.) dwaj delegaci Rady powiatowej;
- e.) inspektor szkolny okręgowy.

Zastępcę przewodniczącego wybiera Rada szkolna okręgowa ze swego grona bezwzględną większością głosów.

§. 31.

Dla każdego okręgu szkolnego mianuje Minister Wyznań i Oświaty, na podstawie ternu, przez Radę szkolną krajową przedłożonego, osobnego inspektora okręgowego.

Zanim to postanowienie będzie mogło w całym kraju wejść w życie, może być inspektorowi przydzielony jeszcze jeden sąsiedni okrąg.

Inspektorowie mają powołani być na ten urząd zazwyczaj z grona nauczycieli.

§. 37.

W imieniu Rady szkolnej okręgowej załatwiać będzie bieżące czynności Wydział wykonawczy, do którego należą:

a) przewodniczący Rady szkolnej okręgowej;

b) jego zastępca;

c) inspektor szkolny okręgowy, a w razie nieobecności tegoż członek Rady szkolnej okręgowej, w siedzibie téjże Rady zamieszkały a przez nią w miarę możliwości z pomiędzy reprezentantów zawodu nauczycielskiego (§. 22. lit. c.) przeznaczony do téj funkcyj.

Nieobecność któregoś z członków Wydziału wykonawczego, wymienionych pod b) i c), o ile nie była spowodowana winą przewodniczącego, nie wstrzymuje czynności tegoż Wydziału.

§. 38.

Prezes i członkowie Rady szkolnej okręgowej mają prawo zwiedzać osobiście szkoły ludowe swego okręgu, duchowni członkowie jednak tylko szkoły, służące dzieciom ich wyznania lub obrządku.

Mogą oni z poczynionych spostrzeżeń swoich zdawać sprawę swoim mocodawcom, nie mają atoli prawa udzielać ich bezpośrednio nauczycielom.

Art. II.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi Wyznań i Oświaty.

Wiedeń, dnia 6. grudnia 1887.

Franciszek Józef w. r.

Gautsch w. r.

